



ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ԺԴ ՏԱՐԻ, ԹԻԻ Զ.

1856

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 15.

ԱԶԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Մեր խաղմովէս օրագրին վախճանն եղած է միշտ՝ ազգերնուս բարոյական և ուսումնական յառաջադիմութեանը որչափ կարելի է օգնութիւն ընել պատշաճ միջոցներով: Խնչպէս որ ամէն կրթեալ ազգերէ վկայուած է, ժողովրդեան մը բարոյականը շտկելու մեծապէս կ'օգնեն կատակերգութիւնները. վասն զի մարդուս պակսութիւնները կատարելապէս իրենց ամէն հանգամանքներովը դուրս կը ցատքեցնեն, ծաղրելի կ'ընեն, և զուարճութիւն տալով միանգամայն՝ կը խրատեն ունկնդիրները: Եւ որովհետեւ կրկին և կրկին յորդորուեցանք ուրիշներէ նոր կատակերգութիւն մըն ալ հրատարակելու, բարեկենդանի զուարճութեանց օրերը յարմար գտանք նաև այսպիսեաց փափաքը լեցնելու այս երկրորդ անգամ: Դարձեալ նոյն խառնափնդոր, անո՞՞ք ու ծաղրական լեզուն բանեցրնելով՝ եթէ բնականութիւնը աւելի պահելու համար, և եթէ՝ ինչպէս կատակերգութեան անձինքներուն ուրիշ ախտերն ու պակսութիւնները, այսպէս ալ խօսած լեզուներնուն պակսութիւնը ծաղրելի ու զանելի ընելու համար. և յուսանք որ քիչ քիչ այս վախճաննուս ալ հասնելով՝ կարենանք օր մը նաև ազգային մաքուր լեզուով զուարճալի կատակերգութիւններ հրատարակելու: